

**Μια πολύ ασυνήθιστη ιδιότητα κι ένας
πολύ συνηθισμένος καβγάς**

Όλα πήγαιναν καλά από τότε για τη Μόμο ή τουλάχιστον έτσι πίστευε εκείνη. Πάντα είχε κάτι να φάει, πότε κάτι παραπάνω και πότε κάτι λιγότερο, όπως τύχαινε κι ανάλογα με το τι μπορούσαν να στερηθούν οι άνθρωποι. Είχε μια στέγη πάνω από το κεφάλι της, είχε ένα κρεβάτι κι όποτε έκανε κρύο μπορούσε ν' ανάψει φωτιά. Και το σπουδαιότερο, είχε πολλούς και καλούς φίλους.

